

Elena Peeters brengt monoloog over terdoodveroordeelden in Amerika

"Sommigen hadden al jarenlang geen bezoek gekregen"

TURNHOUT/LILLE

Theatermaakster Elena Peeters uit Lille speelt deze week drie keer haar monoloog *Johnnyboy* in de Warande in Turnhout. Daarvoor correspondeerde ze met en ontmoette ze Amerikaanse misdadigers die ter dood of tot levenslang veroordeeld zijn. Een monoloog over een monoloog.

TEKST EN FOTO WOUTER ADRIAENSEN

"Een paar jaar geleden las ik een interview met Agnes, een dame uit Niel die correspondeerde met vijf of zes terdoodveroordeelden en er elk jaar ook enkele opzocht. Die mensen zijn omringd door haat, het minste wat wij kunnen doen is hen een beetje liefde geven, vond zij. Haar verhaal is bij mij blijven plakken. Via een organisatie werd ik gekoppeld aan twee mensen en ik mocht er een van haar overnemen."

"*Johnnyboy* is een verzamelnaam voor de mensen met wie

ik voor dit project gesproken heb: twee ter dood veroordeelden en een die een levenslange celstraf had gekregen, in Amerikaanse gevangnissen", gaat Peeters verder. "Ik vroeg me af of ik voor hen kon zitten, goed wetende wat ze gedaan hebben, en hen toch zien als mensen. Via hun manier van schrijven en de verhalen die ze vertellen, leerde ik hen kennen. Ik heb ze wel van in het begin duidelijk gemaakt dat ik het idee had om mijn ervaringen te gebruiken voor een theatervoorstelling."

Elfduizend kilometer

Elena is hen een aantal maanden geleden ook zelf gaan opzoeken. "Dat was... moeilijk, ik werd er triestig van. Je kunt ze heel makkelijk allemaal over dezelfde kam scheren. Ik heb er bijvoorbeeld geen enkele blanke gezien. Soms was ik hun enige bezoek in jaren, dat was wel schoon. Voor een van hen was ik duidelijk zijn laatste strohalm. Ik heb ook met

hen zitten lachen, terwijl ze toch verschrikkelijk dingen gedaan hebben."

"Twee van hen zaten in Texas, de andere in San Francisco. Daarom heb ik aan mijn bezoek een roadtrip van zeventienduizend mijl (*meer dan elfduizend kilometer, ndr.*) gekoppeld door Texas, New Mexico en Arizona. De gesprekken met de Amerikanen in de straat vond ik moeilijker dan die in gevangenis. Hoe ongenueanceerd en zonder nadenken zij praten over de doodstraf... Voor mij ging het ondertussen wel over mensen van vlees en bloed. Wie heeft het recht om te beslissen over het leven van iemand anders? En als het antwoord 'niemand' is, wat is dan het alternatief? Zo fijn leek het leven in de gevangenis daar niet."

ELENA PEETERS

THEATERMAAKSTER

"De gesprekken met de gewone Amerikanen vond ik moeilijker dan die in de gevangenis. Hoe ongenueanceerd zij praten over de doodstraf..."

De voorstelling *Johnnyboy* is geen licht onderwerp. Toch denkt Peeters niet dat het publiek zwaarmoedig naar buiten zal gaan. "Ik probeer de verandering die ik in Amerika ervaarde, voelbaar te maken. De eerste twee voorstellingen in de Warande vandaag donderdag en morgen vrijdag zijn uitverkocht, voor zondagmiddag

■ Elena Peeters in het decor van 'Johnnyboy' in de Houten Zaal van de Warande.

zijn er nog enkele tickets beschikbaar. Het blijkt dus een onderwerp dat het publiek aanspreekt. Hierna speel ik *Johnnyboy* ook nog in Zoersel en Antwerpen."

In gevangenis spelen

"*Johnnyboy* is made in de Warande, ik heb hier gerepeteerd en ze gaat hier in première", zegt Peeters. "De Warande ligt tussen het kasteel, een voor-malige gevangenis, en de hui-

dige gevangenis. Elke keer als ik daar passeer, sta ik toch stil bij de vraag wat er gebeurt met mensen die op zo'n manier uit onze maatschappij worden gehaald. Voor mij is dat ver van mijn bed. Daar kan binnenkort wel verandering in komen, want ik ben ondertussen gevraagd om mijn monoloog in de Turnhoutse gevangenis te spelen."

INFO

www.gewoonslak.be